

TĖVIŠKĖS AIDAI



Nr 35(2215) 2000 m. rugsėjo mėn. 5 d.

Eina 45-tus metus

Melbourne

KUR SURASTI AUKSO ŠIRDĮ?

Neseniai teko kalbėti su pašto tarnautoju, kuris džiaugėsi, kad tarnyba pašte jam padėjusi surasti tikrąjį tikėjimą.

- Per mano rankas. - pasakojo paštininkas, - kasdien pereina tūkstančiai laiškų iš įvairių pasaulio kraštų. Štai vieną šių metų popietį sėdžiu prie laiškais apkrauto stalo. Iš antspaudų galėjau matyti, kada ir kur jie buvo išsiųsti. Čia buvo laiškų iš Europos ir Azijos, Amerikos, Afrikos, Australijos, Indijos, Kinijos, Rusijos. Vokai buvo išmarginti įvairių rašyvenų adresais, apklijuoti įvairiaspalviais pašto ženklais, užantspauduoti įvairių valstybių antspaudais. Bet kiekviename antspaude buvo tas pats skaičius - 1998. Tiek daug kartų buvau šį skaičių matęs ir pats rašęs, bet dabar jis mane lyg elektros srovė sukretė ir privertė pagalvoti, ką tas skaičius reiškia. 1998. Tiek metų praėjo nuo Kristaus gimimo. Ir nuostabu, kad tai pripažįsta ne tik krikščionys, bet ir žydai, mahometonai, stambeldžiai. Metus nuo Kristaus gimimo skaičiuoja ne tik Jo sekėjai, bet ir tie, kurie Jo nenori pripažinti, kurie prieš Jį kovoja, kurie religiją vadina žmonijos opijum. Taip, Kristus yra visos žmonijos centras. Apie Jį, lyg apie ašį, sukasi pasaulio gyvenimas. Kiekvienas žmogus, nori ar nenori, Jį turi pripažinti.

Ši mintis paštininkui atvėrė akis ir parodė kelią į tikrąjį tikėjimą.

Kristus yra lyg šiaurės polių, į kurį, kaip magneto adatėlė, krypta kiekvieno žmogaus širdis. Tik prievarta galima ją kitur nukreipti. Vos tik sutvertas, bet jau

Juozas VAIŠNYS, S.J.

Dievo malonę praradęs žmogus suprato, kad vienintelis jo išganymas yra Kristus, paties Dievo žmonijai žadėtas. Žmogus Jo laukė laukė tūkstančius metų, kaip išdžiūvusi žemė gaivinančio ir gyvybę gražinančio lietaus. "Rasokite dangūs iš aukštybių ir išlykite mums Išganytoją" - buvo mėgstamiausia žmonijos malda.

Po ilgo ilgo laukimo Kristus atėjo. Ir ne tuščiomis rankomis Jis atėjo. Į apmirusį, apsiniaukusį pasaulį atnešė gyvybę ir šviesą. "Aš esu pasaulio šviesa... aš esu gyvenimas", - taip Jis pats pasiskelbė žmonėms.

Visi Jo laukė, bet ne visi Jį tokiu būdu įsivaizdavo, ne visi tų pačių dovanų iš Jo tikėjosi. Vieni manė, kad Jis bus žemiškas karalius, ir įsteigs pasaulinio garso žydų imperiją, kuriai turės pasiduoti visos pasaulio tautos. Kiti tikėjosi, jog Jis padarys tokių stebuklų, kaip kadaise Dievas tyruose: kad mana ir kepti karveliai žmonėms iš dangaus kris tiesiai į burnas, todėl nereikės nei vargti, nei dirbti, tik linksintis ir lėbauti. Jie svajavo, kad Nilo ir Jordano upės pradės tekėti pienu ir vynu. Kiti, galbūt savo širdyse stengėsi ugdyti nedrąsią mintį, kad gal Kristus panaikins 10 Dievo įsakymų, ir žmogaus prigimčiai tada nebebus jokių varžtų.

Tik nedaugelis žmonių suprato Kristaus atėjimo tikslą. Juk tik nedidelis būrelis Jį pradžioje sekė ir domėjosi Jo mokslu. Svarbiausias ir pagrindinis Kristaus atėjimo tikslas buvo žmonijos

atpirkimas, grąžinimas jai gimtąja nuodėme prarastų teisių.

Ar būtinai žmonijos išganymui reikėjo, kad pats Dievas ateitų į šį pasaulį ir priimtų žmogišką prigimtį, gimdamas iš žmogaus? Teologai sako, kad taip. Žmonijos negalėjo atpirkti nei Dievas, nei žmogus, bet vien tik žmogumi tapęs Dievas. Nors nuodėmė padaro ribotas žmogus, bet ji yra begalinės blogybės veiksmas. Už begalinį blogį galima atsilyginti tik begaliniu gėriu, todėl tai įvykdyti gali tik Dievas, nes žmogus, būdamas ribotas, negali atlikti jokio begalinės vertės veiksmo. Užtat būtinai reikėjo kad už žmogaus nuodėmę atsilygintų Dievas. Tačiau kiekviena nuodėmė yra kokio nors uždrausto malonumo ieškojimas, todėl už ją atsilyginti reikia priešingu veiksmu - kentėjimu. Bet Dievas kentėti negali, todėl Jis turėjo tapti žmogumi. Štai kokias yra įsikūnijimo paslapties prasmė ir Dievo su žmogumi susijungimo tikslas.

Išganymo darbas turėjo būti atliktas, ne tik kenčiant, bet ir nupuolusio žmogaus gyvenimą, daugiau panašų į merdėjimą, pakeičiant tikroju, prasmingu gyvenimu. Kristus yra ne tik Išganytojas, bet ir mūsų gyvenimo Mokytojas, didžiausias visų laikų reformatorius.

Savo programą Jis paskelbė žmonijai pamoksle nuo kalno. Tiems, kurie laukė, kad Mesijas juos padarys turtingais viso pasaulio valdovais ir despotais, Kristus ramiu, bet galingu balsu nuo kalno kalbėjo: "Palaiminti beturčiai savo

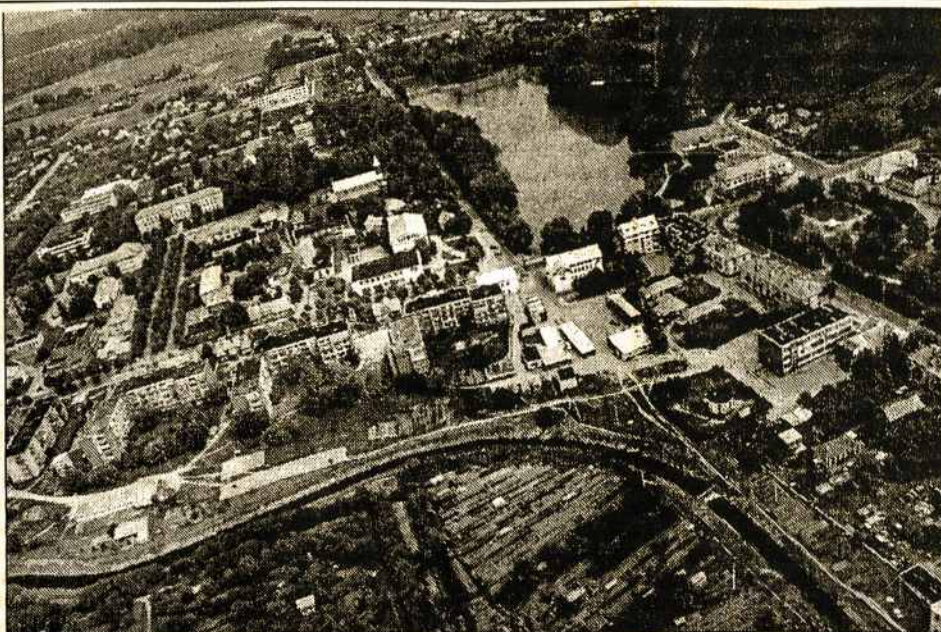
dvasia, nes jų dangaus karalystė; palaiminti romieji, nes jie paveldės žemę; palaiminti, kurie liūdi, nes jie bus paguosti; palaiminti, kurie alksta ir tokšta teisybės, nes jie bus pasotinti; palaiminti nesuteptos širdies, nes jie matys Dievą; palaiminti taikieji, nes juos vadins Dievo vaikais; palaiminti kurie persekiojami dėl teisybės, nes jų dangaus karalystė; palaiminti, kai jums piktodžiauja ir persekioja jus ir meluodami sako vis pikta prieš jus dėl manęs. Džiaukitės ir linksmitės, nes jūsų užmokestis yra gausus danguje" (Mt. 5, 1-12).

Tiems, kurie manė, kad Mesijas juos išlaisvins iš 10 Dievo įsakymų, Kristus kalbėjo: "Nemanykite, kad aš esu atėjęs panaikinti Įstatymo ar Pranašų. Ne panaikinti aš atėjau, bet įvykdyti". Ir čia Kristus paaiškina Naujojo Testamento dvasią, kuri turi būti tobulesnė už Senojo. Jis paskelbia savo mokslą, parentą meile. "Jūs girdėjote, - sako Kristus, - kad seniesiems buvo pasakyta: neužmuši, o kas užmuštų, bus smerktinas teisme. Jūs girdėjote, kad seniesiems buvo pasakyta: nesvetimauši. Aš gi sakau jums: kiekvienas, kurs geidulingu žvilgsniu žiūri į moteriškę, jau svetimavo su ja savo širdyje". Toliau Kristus aiškina, kad Sename Testamente kartais būdavo leidžiama skirtis, bet Jis pasako, kad kiekvienas, kurs palieka savo moterį ir veda kitą - svetimauja. Toliau Jis liepia nekeršyti ir atleisti savo priešams, paskelbdamas heroišką artimo meilės įstatymą, kuria turi pasižymėti visi Jo sekėjai: "Jūs girdėjote, kad buvo sakyta: mylėsi savo artimą ir nekęsi savo priešo. Aš gi sakau jums: mylėkite savo priešus, gera darykite tiems, kurie jūsų nekenčia, ir melskitės už savo persekiotojus bei šmeižėjus". Jis priduria, kad ir dangiškasis Tėvas taip elgiasi, leisdamas patekėti saulei arba siųsdamas gaivinantį lietų tiems, kurie Jį myli, ir tiems, kurie Jį niekina ir Jo įsakymų neklusau.

Labai smarkiais ir griežtais žodžiais Kristus pasmerkia fariziejų elgesį, kurie save aukština, įsivaizduoja kažin kas esą, o kitus niekina, šmeižia ir apkalba. Jis juos vadina angių veisle, veidmainiais, pabaltintais grabais, pilnais puvėsių ir nešvarumo. "Neteiskite ir nebūsate teisiami", - primena Jis savo sekėjams ir išmoko kalbėti "Teve mūsų", kur yra sakoma: "Atleisk mums mūsų kaltes, kaip ir mes atleidžiame savo kaltininkams". Tai yra Kristaus mokslo esmė, didžioji žmonijos reforma, naujasis meilės įstatymas.

Kristus išmokė žmoniją pažinti gyvenimą ir suprasti, kas yra pasaulis. Savo mokslu Jis mums priminė, kad pasaulis yra tiltas. Tiltas yra tam, kad pereitum į kitą upės pusę, bet ne tam, kad ant jo statytum namus. Pasaulis mums yra brangus, nes juo mes galime pereiti į tikrą gyvenimą, bet būtų didelė klaida, jei kas nors stengūsi jame statyti pastovią buveinę ir ieškoti pastovios laimės.

Kristaus atžvilgiu abejingų žmonių nėra: arba Jį pripažįsta savo gyvenimo vadu, arba prieš Jį kovoja. Taip buvo, yra ir bus. Vieni Jo laukė, kiti, vos Jam gimus, norėjo nužudyti. Vieni jam šaukė Osanna, kiti prikėlė prie kryžiaus. Ir dabar vieni stengiasi Jo mokslu persunkti savo gyvenimą, kiti Jo (Nukelta į 2-trapsl.)



Zėnavykų sostinė Šakiai iš lėktuvo. Nuotr. Gedimino Jokūbaičio

KGB agentai skubėjo atsikratyti kupros

Rita GRUMADAITE

Naudos daugiau negu tikėtasi

Apie 1500 šalyje gyvenančių žmonių specialiai komisijai prisipažino apie savo ryšius su sovietinėmis saugumo struktūromis. Žmonių pavardės, jų suteikta informacija tapo valstybės paslaptimi.

Baigiantis numatytam šešių mėnesių terminui gerokai padaugėjo norinčių atsikratyti nemalonių paslapčių, todėl detali prisipažinusių KGB bendradarbių apklausa užtruks maždaug iki Naujųjų metų.

Po susitikimo su Prezidentu Valdu Adamkumi Valstybės saugumo departamento vadovas Mečys Laurinkus teigė, kad surinkta medžiaga yra vertinga istoriniu požiūriu, o naudos gauta daugiau negu tikėtasi.

Priziūrėjo visus gyventojus

“Lietuvos ryto” paklaustas, kiek iš viso žmonių Lietuvoje galėjo bendradarbiauti su slaptosiomis sovietų struktūromis, M.Laurinkus atsakė, kad pradėdamas nuo 1940 metų juos būtų galima skaičiuoti net dešimtimis tūkstančių. Daugelis jau yra mirę, kiti galbūt išvažiavo gyventi į kitas šalis.

Saugumo departamento vadovas teigė, kad į KGB tinklus žmonės buvo verbuojami ne tik kalbomis ir įtikinėjimais, bet ir pasitelkus šantažą, prievartą, netgi per gimines.

Pasak M.Laurinkaus, slaptosios struktūros stengėsi kontroliuoti visus gyventojų sluoksnius.

Ryžtui pritrūko laiko?

Rugpjūčio 5-ąją baigėsi įstatymo “Dėl asmenų, slapta bendradarbiausių su buvusiomis SSRS specialiosiomis tarnybomis, registracijos, prisipažinimo, įskaitos ir prisipažinusiųjų apsaugos” numatytas prisipažinimo terminas.

M.Laurinkus pabrėžė, kad jis ne kartą yra siūlęs Seimui pratęsti prisipažinimo laiką, tačiau jo žodžiai nebuvo išgirsti.

Jo nuomone, beveik tiek pat žmonių, kiek atėjo, dar nesiryžo papasakoti apie savo praeitį, susijusią su KGB ir kitomis slaptosiomis struktūromis.

Kas norėjo, tas atėjo?

Seimo Nacionalinio saugumo ir gynybos komiteto pirmininkas Algirdas Katkus, abejojo, ar verta dar nukelti prisipažinimui skirtą terminą. Pasak Seimo nario, kas norėjo, tas atėjo.

A.Katkus teigimu, iliustracijos procesas Lietuvoje vyko ramiai, išvengta polemikos



Prezidentas V.Adamkus ir Valstybės saugumo departamento generalinis direktorius M.Laurinkus aptarė buvusių slaptųjų KGB talkininkų likimą. J.Staselio nuotr.

visuomenėje ir skandalų, kaip buvo, pavyzdžiui, Lenkijoje ar Estijoje.

Skelbs “Valstybės žiniose”

M.Laurinkaus teigimu, dabar prasideda antrasis iliustracijos etapas. Bus parengti sąrašai tų KGB agentų, kurie neatėjo prisipažinti.

Gavusi tokį sąrašą, tarpžinybinė komisija spręs, ar skelbti buvusių agentų pavardes, kaip numatyta įstatyme.

Tačiau prieš tai žmonės bus informuoti apie jų praeities veiklos atskleidimą. Jie turės dar vieną galimybę pateikti apie save informaciją Valstybės saugumo departamentui ir per penkiolika

dienų kreiptis į teismą.

Jeigu bus praleistas ir šis terminas, komisija galės paskelbti besislepiančių agentų pavardes, kurios bus publikuojamos “Valstybės žiniose”.

Be teisės turėti paslaptį

Informacija apie Prezidento, Seimo ir savivaldybės tarybos narių, teisėjų ir prokurorų buvusius ryšius su KGB nelaikoma konfidencialia.

Įstatymas numato, kad, atskleidus nuslėptą bendradarbiavimo faktus, asmeniui dešimčiai metų bus galima taikyti darbinės veiklos apribojimus.

“L.R.”

AIŠKĖJA TREČIOJI FATIMOS PASLAPTIS

Vatikanas praskleidė dalį paslapties, kuri intrigavo visą katalikų pasaulį jau daugiau kaip 80 metų - Trečiąją Fatimos paslaptį. Teigiama, kad buvo numatyta, jog bus kėsintasi į popiežiaus Jono Pauliaus gyvybę 1981 metais.

Daug dešimtmečių Vatikanas nesutikdavo atskleisti šios paslapties, vis sakydavo, jog ji bus pranešta vėliau, atitinkamai apdorojus tekstą tikintiesiems, nes jame esama ir kitų pranašišku spėjimų. Šimtuose knygų, Internet'o svetainių ši tema mėginama narplioti. Paslaptis net paskatino vieną vyriškį pagrobti lėktuvą 1981 metais, mat jis norėjo, kad Vatikanas atskleistų paslaptį.

Vatikano valstybės sekretorius, kardinolas Angelo Sodano paskelbė šimtams tūkstančių žmonių, susirinkusių Fatimoje į šv.Mišias, kurių metu šv.Tėvas palaimino du iš trijų piemenukų, kuriems 1917 metais apsireiškė Madona ir pasakė jiems tris paslaptis. Dvi pirmosios jau

anksčiau skelbtos, o trečioji, anot A.Sodano, reiškia kankinio mirtį ir kančią, taip pat ir “vyskupą baltais rūbais”, kuris “kris ant žemės negyvas, pasigirdus šūviui”. Jis pridūrė, jog 1981 m. per turko Mehmet Ali Agca pasikėsinimą šv.Tėvai buvo visiškai aišku, jog motiniška ranka nukreipė kulką ir neleido jam peržengti mirties slenkščio.

Jonas Paulius II nurodė Vatikano doktrinų departamentui paskelbti žmonėms trečiąją paslaptį, prieš tai parengus atitinkamą komentarą, sakė kardinolas A.Sodano. Mat minėtame tekste esama “pranašiškos vizijos”, kuri primena panašius Biblijos pareiškimus, todėl reikėjo paaiškinti simbolių kalbą, tvirtino A.Sodano.

Lenties ir tamsos spėjimai atsistojo ir geso laikui bėgant, kol sesuo Lucia - vienintelė likusi gyva iš trijų piemenukų - po kokių 10 metų ėmėsi užrašinėti prisiminimus apie Mergelės Marijos apsireiškimą.

Pirmoji Madonos žinios dalis buvo vaikams parodyto pragaro vizija. Antrąją žinią Marija numatė kiliant antrąjį pasaulinį karą, kai iki jo pradžios buvo likę dar 22 metai. Be to ji prašė atsiduoti jos nekaltai širdžiai bei prašė Rusijos, kurioje jau žadėjo kilti bolševikų revoliucija, pasišvesti jai (Marijai). Priešingu atveju, Madona sakiusi vaikams, kuriems ji apsireiškėdavo kas mėnesį 1917 metais nuo gegužės iki spalio, kad Rusija, jau pasirengusi tapti Sovietų Sąjunga, “paskleis savo klaidas” po pasaulį, ir popiežiui teksią daug kentėti - “eiti kryžiaus keliu”.

(ELTA)

KUR SURASTI AUKSO ŠIRDĮ?

(Atkelta iš 1-mo psl.)

kratosi ir kojomis mindo.

Jeigu Kristus nebūtų atėjęs, tai ir dabartinis mūsų gyvenimas neturėtų prasmės, nes jis toks trumpas ir dažnai sunkus, o amžinojo gyvenimo durys būtų buvusios amžinai uždarytos. Bet kažin, ar dar būtų įmanomas bet koks gyvenimas šiame pasaulyje jeigu žmonija nebūtų girdėjusi Kristaus mokslo? Kažin ar žmonijos materialinė pažanga ir technikos laimėjimai nebūtų dar labiau vartojami tik patenkinti laukiniam kerštui, žudymui, grovimui? Jeigu žmonijoje nėra Kristaus dvasios, materialinė pažanga netarnauja jos gerovei, bet pražūčiai.

Negalime neigti, kad Kristus dvasios šiame pasaulyje visai nebūtų. Jos daug yra, Ji gyvenime labai jaučiama. Tačiau didelė žmonijos dalis nuo jos yra nutolusi. Daugelį valdo kerštas ir neapykanta, o meilė yra užmiršta.

Kartą į didelę brangenybių parduotuvę įėjo jauna mergaitė, norėdama nupirkti kokį nors papuošalą savo draugei gimtadienio progai. Ji paprašė auksinės širdukės. Pardavėjas jai siūlė visokių brangių žiedų, karolių, auskarų, bet auksinės širdukės jis neturėjo. Mergaitė perėjo dar keletą parduotuvių ir niekur nerado auksinės širdies. Pagaliau vienoje parduotuvėje pardavėjas jai pasakė:

- Žinai ką, mergyte, aukso širdies tu didelėse moderniose parduotuvėse nerasi, nes aukso širdys jau yra išėjusi iš mados. Pamėgink užėiti į kokią nors mažą senienų parduotuvėlę, gal ten ir surasi nuo senų laikų užsilikusią aukso širdį.

Deja, ir mūsų visuomenėje aukso širdys yra išėjusi iš mados. Labai madoje yra šalto akmens širdys. Bet žmonijai reikia aukso širdies. Be josios ji pražus. Kiekvienam žmogui reikia aukso širdies. Jeigu jos neturi, negali būti Kristus sekėjas. Be aukso širdies negali būti nei laimės, nei gyvenimo. Neik į modernias parduotuves ir į prabangą blizgančias didmiesčių gatves jos ieškoti - nerasi. Užėik į kokią nors kuklią bažnytelę, kurią modernūs žmogus tik senienų muziejumi laiko, ir kai tavo širdis - nesvarbu kokio kietumo ji būtų - susidurs su ta širdimi, kuri taip numylėjo pasaulį, kad nesigailėjo net savo gyvybę, tai pajusi, kad ir tavo krūtinėje pradės plakti aukso širdis.

Neapsigauk ir beverčių blizgučių pardavėjui netikėk - aukso širdis nėra išėjusi iš mados. Kristus, žmonijos centras ir širdis, aiškiai pasakė: “Aš jums duodu naują įsakymą - mylėkite vienas kitą”. Tai yra naujas, visuomet modernus ir didžiausias įsakymas, tvirtiausias krikščionybės ir visos žmonijos pamatas, tikro gyvenimo ir pastovios laimės laidas.

“L.L.”

Religija yra brangiausias ir švenčiausias žmogaus turtas. Jos niekinimas yra didžiausias nusikaltimas: juo tiesiogiai ir specialiai yra niekinamas pats Visatos Kūrėjas, kurio vieton atsistoti taiko niekintojas. Žmogaus religija įprasmina jo gyvenimą.

Alfa Sušinskas

TĖVIŠKĖS AIDAI

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031. Tel. 9376 7355.

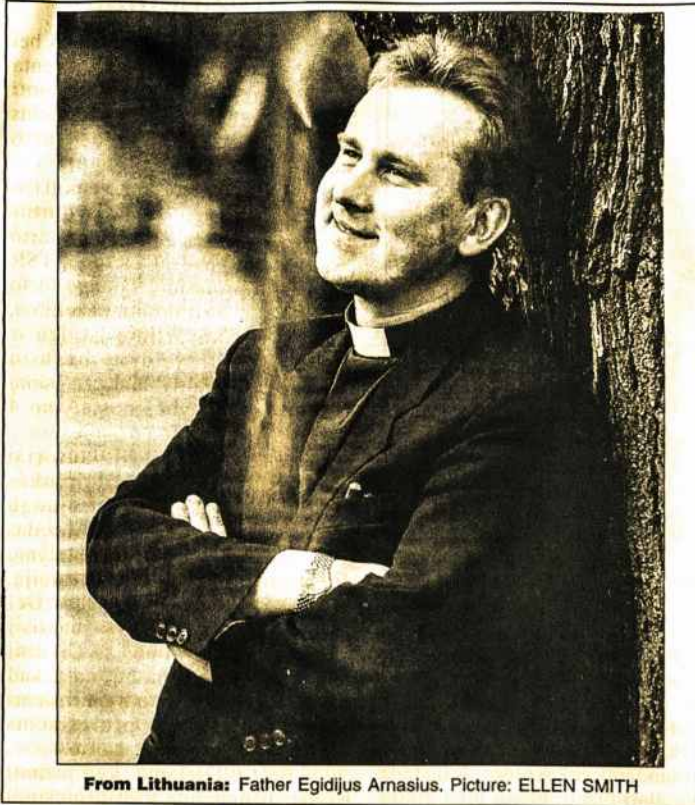
Published by the Australian Lithuanian Catholic Federation

LEIDŽIA AUSTRALIJS LIETUVIŲ KATALIKŲ FEDERACIJA

Redaktoriai: Edvardas Šidlauskas ir Valentinas Čižauskas.

Prenumeratos kaina metams Australijoje \$45 dol., Europoje ir Amerikoje paprastu ir oro paštu \$120 Aust. dolerių. Atskiras numeris \$1-50. Skelbimai už skilties vieną cm. \$3. Nuolatiniams skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų ir pasirašytų straipsnių turinį neatsakome. Redakcija korespondencijas trumpina ir taiso savo nuožiūra.

MELBOURNO LIETUVIŲ KLEBONAS



From Lithuania: Father Egidijus Arnašius. Picture: ELLEN SMITH

Š.m. rugpiūčio mėn. 23 dieną, trečiadienį, Melbourne dienraštis "Herald Sun", turintis pusantro milijono skaitytojų, nuolatinio korespondento Jono Mašanausko dėka, įsidėjo kun. Egidijaus Arnašiaus nuotrauką ir gražų jo pristatymą plačiajai Australijos visuomenei.

"Čia yra tikrai reikalingas jaunas ir aktyvus kunigas", sako naujasis kunigas. "Šią bendruomenę matau kaip mažą Lietuvos dalelę, kurią reikia visokeriopai aptarnauti."

Didieji ir mažieji

Jei šiandien Lietuva būtų Vytauto Didžiojo laikų dydžio, turbūt priklausytume aštuonių didžiųjų grupei, kuri praktiškai valdo visą pasaulį. Dar taip neseniai formalaus didžiųjų ir mažųjų grupavimo nebuvo. Dabar - visai kas kita. Tame pačiame aukštyje plevėsuojančios prie Jungtinių Tautų pastato visų nepriklausomų valstybių vėliavos toli gražu lygybės nesimbolizuoja.

Didieji draugauja su didžiais, nepaisydami valstybinių santvarkų skirtingumo, juo labiau - ideologinių. Draugysčių pagrindas - karinė bei ekonominė jėga, technologinė pažanga ir turtas. Mažieji ieško būdų ir progų, kur ir kaip šlietis, kad užsitikrintų valstybinį saugumą ir bent minimalų ekonominį pastovumą gaminių eksportu bei paramos ir paskolų lengvatomis. Išskirtinis didžiųjų dėmesys krypsta į tas šalis, kurios turi svarbių strateginių taškų, naudingų jiems bet kuriuo metu. Tokios mažosios valstybės jau vien tik savo buvimu atlieka didiesiems priimtina vaidmenį. Šiuo atžvilgiu Baltijos kraštai Europoje yra bene pačioje blogiausioje padėtyje. Strateginiu požiūriu jie gal truputį svarbiūs Rusijai, kurios baltiečiai nenori. Užtat natūraliai kryptame į Vakarus, ieškodami ten rinkų ir globos. Stengiamės, kad Rusijos strateginiai planai ir senasis rusų imperinis galvojimas nekeltų nepriklausomybei grėsmės. Todėl ir Baltijos valstybių siekiai šiandien aiškūs - tapti Šiaurės Atlanto sąjungos (NATO) naremis, kad nebūtume vieni ir amžinai nesaugūs. Ar pavyks mums šią užsitikrinimą iškovoti, parodys netolima ateitis. Taipgi ateitis parodys, ar tas

užsitikrinimas nėra per daug optimistiškas, kai didieji draugauja su didžiais, tai pasaulio gėrybių pasidalinime - jų pardavime ir pirkime - įvykiams nepalankiai klostantis, nei sutarčių parašai, nei gražūs pažadai, nei pagaliau sąžinė nedaug ką bereiškia. Aštrios jėgų sandūros visa tai vienu pūstelėjimu naikina. Todėl suprantami balsai, kurie siūlo ir drąsina pirmiausia pasitikėti savo jėgomis, o ne tarptautinėmis sąrangomis, esamomis, bet ne būtinai būsimomis.

Gali kilti klausimas, ką gi reiškia pasitikėti savo jėgomis? Kur jos? Kokios jos? Kur yra tų jėgų ištakos, į ką jos atremtos ir kodėl? Dar taip neseniai į tokius ir panašius klausimus būtų buvę nesunku atsakyti, būtent - savoji jėga yra tėvynės meilė, tautoje diegta per kartų kartas, gyva, deganti ir įpareigojanti be jokių išlygų. Šiandien smarkiai besikeičiančių nuotaikų ir pagrindinių pažiūrų sukuriuose vargu ar būtų suprstas ir nuoširdžiai priimtinas toks atsakymas. Mat tauta ir tėvynė palengva tampa kažkokiais senžodžiais, tik prieškarinių žmonių kartojamomis sąvokomis, kurios nedaug ką bereiškia "platesnių pažiūrų" ar kosmopolitinių poveikių žmonėms, ypač jaunimui, kuriam jau nuo pirmųjų mokyklos klasių žinomi "modernūs" pakaitalai - valstybingumas, pilietiškumas. Tai platoka ir vis plėtojanti programinė apimtis. Diskutuojant apie Europos mažųjų tautų, taigi ir lietuvių, vietą tarptautinės kultūros poveikiuose, randama, kad vyksta tylus, bet įtakingas užmojis skleidžiant kosmopolitines idėjas, tirpdyti mažąsias tautas, kai tuo tarpu didžiosios jėgos savo tautiečius, kur

TRUMPAKOJIS MELAS

Rašo dr. Jonas KUNCA, M.D.

Didelės valstybės valdymui neužtenka mažo proto. Taip jau išėjo, kad istorija beveik neapdovanojo plačios Rusijos išmintingais valdovais. Nusivylę Jelcinu ir netvarka, rusai sudėjo visas viltis į V.Putiną, neva tvirtos rankos vadą. Dėl to už jį ir balsavo. Beringo katastrofa parodė, kad ir šį kartą jie apsiriko.

Nuskendus povandeniniam laivui, prezidentas tikriausiai turėjo būti apie tai informuotas, nes jis yra vyriausias karo jėgų vadas. Kaip jis elgėsi tokios katastrofos metu, kai buvo aišku, kad laivo įgula yra žuvusi dėl įvykusių stiprių sprogimų pačiame laive? V.Putinas sumanė toliau vasaroti šiltam Juodosios jūros pajūryje, palikdamas šią nemalonų reikalą savo admirolams. O šie pradėjo meluoti. Įgula būk tai yra viskuo aprūpinta ir saugi. Su ja atstatytas radijo ryšis. Anglai, norvegai ir dar 9 šalys pasiūlė citi pagalbą, bet rusų užr. ministeris Ivanovas pasiūlymą atmetė pabrėždamas, jog patys rusai turi reikiamą gelbėjimui techniką.

"Kursk" sprogimas įvyko šeštadienį. Apie tai buvo pranešta tik po dvejų dienų. Pats prezidentas irgi atmetė užsienio pagalbos siūlymą. Buvo skelbiama, jog įgula yra dar gyva ir siunčia SOS jau ne per radiją, bet nušdami laivo sienas. Tik po keturių dienų rusai nuleido savo "aukštą" technologiją gelbėti įgulą. Nieko neišėjo. Tai vėl aiškino, kad į laivą skylė yra labai sužalota, ir dėl to negalima atidaryti vožtuvo. Valdžia skelbė, kad jie mėginę keleta kartų, bet nesėkmingai. Tauta pradėjo bruzdėti. Kodėl neleidiama svetimiems padėti, jei patys rusai to nesugeba padaryti? Tik po 4-rių dienų prez. Putinas davė sutikimą, kad ir svetima pagalba galėtų dalyvauti gelbėjime. Atlpaukė britų laivas su specialiu povandeniniu aparatu, o iš Norvegijos atvyko 12 nardymo specialistų, kurie nesunkiai atidarė tą vožtuvą, kuris pasirodė nebuvo

jie begyventų, visais būdais remia, gina, užstoja ir skatina nepasiduoti. Pvz. rusai Latvijoje, lenkai Lietuvoje, vokiečiai Klaipėdos krašte. Iš to peršasi išvada, kad tautiškumo, kaip atgyvento reiškinių, niekinimas ir vietoj jo propaguojamas pilietiškumas, tėra didžiųjų tautų sumanymas "švelniu" būdu mažąsias tautas tirpdyti per kultūrą ir skleidžiamas "moderniasias" idėjas. Praradę savo tautinį tapatumą jokių atsparos taškų nebeturėtume ir tada susilieti su kitais (žinoma, didesniais kaimynais) tebutų laiko klausimas. Užtat reikia džiaugtis ir atitinkamai įvertinti faktus bei pastangas, rodančius, kad tautoje dar netrūksta ir "senovinių" pažiūrų.

Č.S. - (Iš "T.Ž.")

Savo tautos labai noriu būti nors aguonos grūdo naudingumo. Arba - būti nors mažu tašku, kuris naudingai paženkliną, jog tautoje dar vienas sakiny yra baigtas. Nieko nedaryk, kol rimtai neapgalvoji, kad po kai kurio laiko nereikėtų dvasioje stipriai atgailauti.

Juozas Bertulis

taip sužalotas, kaip kad tvirtino rusų admiralitetas. Norvegai atidarė ir antrą vožtuvą. Jie rado, kad laivas yra pilnas vandens. Taigi gyvų jūrininkų ten būti negali. Savo misiją jie baigė. Kad mažos, bet labai kultūringos Norvegijos jūreiviai padarė tai, ko nesugebėjo padaryti galingosios Rusijos admiralitetas, jiems tenka didžiulė garbė, o Rusijai nemažesnė gėda.

Bet čia Maskvos problema nesibaigia, o gal tik prasideda. Našlės ir motinos dabar reikalauja, kad būtų grąžinti žuvusių lavonai. Bet rusų karo laivynas nesugeba to padaryti. Mat, reikėtų iškelti tą povandeninį laivą viršun, kad išimti žuvusių kūnus ir nustatyti katastrofos priežastį, apie kurią rusų admirolai yra daug primelavę: būk tai "Kursk" susidūręs su NATO laivu ar sena paskutinio karo mina. Jokių NATO laivų arti tos vietos visai nebuvo, o minos efektas būtų buvęs kitoks. Gen. Ruckoj, jau išėjęs į atsargą, sužinojo iš vieno karo laivyno viršininko, kad rusai norėjo išmėginti naują galingą torpedą ar raketą, kuri sprogo būdama dar vamzdyje ir nuskandino povandeninį laivą. Tuo tarpu rusų karinių jėgų vadas per televiziją aiškino, kad nelaimė įvyko "Kurskui" susidūrus su kitu laivu, aišku keno: NATO. Gana naivių melų tikslas bene bus nemalonus tiesios nuspėjimas nuo rusų tautos ir žuvusių jūreivių šeimų. O gal ta naujoji raketa ar torpeda privalėjo būti valstybės paslaptis? Greit įvykiai parodė, kad melas turi trumputes kojas, o jo pasėkos šiuo atveju gana rimtos, nes atvėrė žmonėms akis. Jie pamatė naują prezidentą visai apnuogintą: apsimetėli, meluojantį, nesirūpinantį dėl savo jūreivio gelbėjimo. Aišku, dėl to revoliucija nekils. Putinas suvers kalnę ant admirolų, pažadės perorganizuoti laivyną ir t.t. Betgi jis liks luošas tautos vadas be tautiečių pasitikėjimo ir pagarbos.

"Kursk" nelaimė atkreipė pasaulio dėmesį į Rusijos laivyno netvarką ir aplinkos teršimą. Pasirodė, kad rusai turi paskandinę 17 atominių reaktorių ir kad 70 iš 100 turimų atominių povandeninių laivų baigia rūdyti ir gali užteršti vandenynus. Buvęs tokio laivo kapitonas A.Nikitin'as jau prieš kelis metus apie tai pranešė užsieniui. Vargšą jį buvo pasodinę į kalėjimą ir, dar žada teisti, bet apsaugos priemonių Maskva nesiima. Tai pasaulinė problema, ir Vakarai turėtų tinkamai reaguoti, vietoj nuolaidžiauti Kremlui. Minėtą nusprendusį "Kursk" irgi teks iškelti į viršų su jo 2 atominiais reaktoriais ir žuvusiais jūreiviais. Rusai to nesugeba. Teks veikti Vakarams.

Ši skaudi nelaimė turėtų priminti rusam, kad būnant tokiam stovyj ir gyvenant 21 amžiuje yra nesąmonė svajoti apie imperijos atstatymą. Rusijai nereikia svetimų žemių, nei karo Čėčenijoj. Ko jai reikia, tai protingesnių valstybės vyrų. Dabartiniai parodė nesugebėjimą ir veidmainiškumą. Jie ne tik negelbėjo savo jūreivių, bet dar trukdė norvegams ir anglams tai daryti, kad tik nuspėti nuo tautos ir pasaulio jų gėdingą elgesį, o protestuojančiom moterim jėga leido raminančius vaistus... Vakarai galų gale turėtų suprasti, su kuo jie turi reikalą.

Apmąstymai kaimo kryžkelėje

Paskutinė viltis - Prezidentas



Ramūs vakarai Margionyse, Dzūkijoje. J. Bagdono nuotr.

Kryžkelė likusi, o kaimo nėra. Tik kryžius ir akmuo su užrašu: "Naujavalakių kaimas". Pašalaičiui jis primena, kad čia gyveno žmonės, kryžtavo vaikai, girgždėjo svirtys, į talpius kluonus riedėjo šieno ar dobilų prikrauti vežimai. Vėliau - mėšlavežis, pūdytų arimas, atolai. Žiūrėk, ir rugių varpos pabalo: laikas dalgius kalti...

Ir taip nuo Valakų reformos, nuo Žygimanto Augusto laikų beveik 500 metų, o gal ir ilgiau tęsiasi kaimo idilija. Pavasarį sėdavo, rudenį pjaukavo, vėl sėdavo, ir taip metai po metų. Net ir per karą, ir po karo, ir kolūkių laikais žemė nedirvonavo. Kaimo žmogus visais laikais turėjo duonos ir prie duonos, niekas nebadavo, nebent liga, gaisras ar kita nelaimė aplankydavo. Nuo bėdos neapsisaugosi - viskas Aukščiausiojo valioj.

Pamenu, dar vaikas buvau, kokių septynerių metų. Tai buvo 1944-ųjų vasarą. Tėtė pasikinkė arklį, įsikėlė į vežimą porą maišų grūdų, Mama gražia lovatiese užtiesė vežimo sėdynę, ir išvažiavome į tolimą kelionę, net į Naujavalakius, pas Lenkauską. Man ta kelionė atrodė labai tolima, romantiška. Artimiausias miestelis, Krosna - už trijų kilometrų, į Naujavalakius nuo Krosnos - dar keturi kilometrai kelio. Vaiko vaizduotėje tai buvo nesibaigianti tolybė. Ne kažką ir prisimenu. Tik įsidėmėjau, kad Naujavalakių kaimo pakrastyje, prie pat Palių, išvydome kraupų vaizdą, Lenkauskų sodyba buvo sudėgusi. Styrojo tik dūmtraukis ir išlikusi krosnis. Apie krosnį vaikštinėjo šių namų šeimininkė Lenkauskienė (mano Mamos pusseserė) ir kažką virė. Tai buvo visas turtas, likęs nuo karo audros sukulto gaisro. Atrodė, kad blogiau negalėjo būti. Tačiau Lenkauskienė dėkojo Dievui, kad liko gyvi, kad neprarado vilties kaip nors išgyventi. Ir išgyveno, ir prasigveno: ne iš karto, pamažu. Daug dirbdami, pakilo iš pelenų ir tvarkingai, normaliai gyveno. Užaugino, išauklėjo ir gyveniman išleido vaikus.

Tai jau praeitis, tapusi istorija. Tačiau ji atgyja mano vaizduotėje, kai keliauju pro Naujavalakių akmenį ir kryžių. Kryžkelė yra, o kaimo nėra. Plyti tik platus - iki Žuvinto Palių siaurėje, iki Buktos miško vakaruose ir iki Saltininkų kaimo sodybų rytuose - kokių 1,5-2 tūkstančių hektarų

derlingos žemės laukais. Jame buvo įsikūrę du pasiturinčių valakinių ūkininkų kaimai - Naujavalakiai ir Vartai. Tai ne šiaip sau kaimai, o bajorkaimiai, su senomis, gražiomis tradicijomis. Deja, pokaris, keloktyvizacija, galiausiai melioracija šią sanklodą suardė. Neliko sodybų, tačiau išliko brangiausias kaimiečių turtas - žemė. Jos sunaikinti neįmanoma. Ji gražinama savininkams. Vieni ją jau dirba, kiti nuomoja, tretį galvoja, ką su ja daryti. Tai kviečių ir cukrinių runkelių žemė, ko gero, pati derlingiausia Lazdijų rajone. Plentu pavažiavus kokią kilometrą - Buktos miškas, o už jo - derlingi Želsvelės laukai. Čia jau Marijampolės rajonas, Suvalkija.

Grįžkime į Dzūkiją, nors peizažas niekuo nesiskiria. Nuo Buktos miško Krosnos arba Šeštoku link - ta pati Suvalkijos lyguma. Tik į rytus nuo Krosnos Simno kryptimi ir į pietus - Lazdijų pusėn - jau kiti vaizdai: kalnai, kalneliai, ežerai, Kalniškės miškas. Lengvesni dirvožemiai ir dzūkiška šneka. Krosnoje - dviejų tarmių, dviejų etnokultūrų sandūra. Per Krosną eina kelias į Marijampolę ir Kauną, atšaka ties malūnu - į Kalvariją.

Iš Krosnos važiuok kur nori, jeigu tik turi pinigų. Na, o į Europą per Lazdijus su pilnais cigarečių krepsiais, pilnomis багаžinėmis, dvigubais kėbulų dugnais apskuresniųjų prisivažinėta po 2-3 kartus per dieną. Ta išsvajotoji Europa čia pat - tik pusvalandis kelio, vos keli kilometrai už Lazdijų, už Galadusio ežero, kur lietuviškais pavadinimais kaimai, kur ta pati lietuviška dzūkų-saksonų (šaksonų) kalba.

Nuo žemės nenutolome. Dzūkūs - dirvinius ne giria, o žemė maitina. Mokame arti, mokame šerti, mokame melžti, mokame išgerti, ne vien pienu, tik, gink Dieve ne kasdien... Ir tai - iš nuoskaudos, iš širdgėlos, iš nusivylimo. Kad už parduotą gyvulį, už grūdus, už cukrinius runkelius, už pienu - tą vienintelį kasdienį įplauką šaltinį - pinigų negauname. Nervai neišlaiko...

Bankrutavo Druskininkų, Alytaus pieninės, "Marijampolės pieno konservai", dešimtis milijonų žemdirbiams skolingi, balansuoja ant bankroto ribos. Gerai, kad dar Varėnos pieninė laikosi. Šimtą su viršum kilometrų pienevežiai atvažiuoja. Jeigu Varėna žlugs, tada viskas,

amen! Pienu prausimės ir kiaules šersime. Kaip išgyventi ūkininkams iš žemės, kai dyzelinio kuro kainos per metus beveik padvigubėjo, pabrango elektros energija. Ką perkam - viskas brangsta, ką parduodam - viskas pinga. Kaip tada sumažinti pieno, mėsos arba grūdų savikainą? Litro pieno supirkimo kaina geriausiai atveju - 0,56 - 0,65 Lt, įmitusi karvė kainuoja 250-300 Lt. Į "Kirovo" traktoriaus baką vienu užpylimu sutelpa... Kažin ar mano gimtojo Agrarinės ekonomikos instituto mokslininkai ekonomistai, vadovaujami eksviceministro docento Donato Stanikūno, sugebės surasti žemdirbiams priimtinius sprendimo būdus? O gal ir tokio tikslo nebėra.

Neramios mintys vargina Dzūkijos ūkininkus: ir stambesnius, ir smulkesnius. Galvos skausmas - visiems vienodas.

Žemdirbio dalia niekuomet nebūna lengva. Priklausomybė nuo gamtinio sąlygų, įvairūs sunkumai lydi žemdirbį nuo lopšio iki karsto. Tačiau ne tai baisiausia. Blogybė ta, kad žemdirbių problemos sprendžiamos (arba nesprenžiamos) abejotinos kompetencijos ir sąžiningumo pareigūnų, neklausiant žemdirbių nuomonės, dažniausiai kaimietį apgaunant, įvarant į kampa, paverčiant antrarišiu žmogumi. Ši neteisybė nepelnytai žemina ir skaudžia žaidžia kaimo žmogų.

Nepamirškime, kad Lietuvoje apie 30 proc. žmonių gyvena kaime. Žemės dirbimas ir buvimas kaime - tai žmonių gyvenimo būdas. Tai daugiau negu verslas ir pinigai. Tai kažkas šventesnio ir kilnesnio. Ko gero, nepaseno B.T.Vašingtono teiginys, kad nė viena nacija negali suklestėti tol, kol neįsisąmonins, jog arti žemė - toks pat garbingas darbas, kaip rašyti poemą.

Tai tokios nei linksmos, nei liūdnos mano mintys keliaujant pro šią labai simbolišką Naujavalakių kaimo kryžkelę. Gaila, kad nesimokome iš svetimų klaidų: tenka brangia kaina mokėti ir mokytis iš savųjų. Pasikliaukime kaimo žmonių išmintimi, kuri sako, kad nebūna ilgai nei labai gerai, nei labai blogai. Gal jau ateina laikas, kai bus geriau?... ("Valstiečių laikraštis")

Juozas Šeštakauskas - Ūkininkas,
Agronomijos mokslų daktaras,
Vytautiškės k., Lazdijų r.

Profesinių sąjungų centras bei susivienijimas kreipėsi į Prezidentą Valdą Adamkų, prašydami vetuoti Seimo priimtus įstatymus, susijusius su profesinių sąjungų turto paskirstymu.

Prezidento prašoma vetuoti tris Seimo liepos 20 dieną priimtus įstatymus - Profesinių sąjungų turto paskirstymo, buvusių Lietuvos TSR valstybinių profesinių sąjungų turto įstatymo 3 ir 6 straipsnių pakeitimų, Sanatorinių kurortinių įstaigų ir poilsio namų, valdytų buvusių Lietuvos TSR valstybinių profesinių sąjungų, nuosavybės nustatymo 4 straipsnio pakeitimo.

Kreipimosi autoriai profsąjungų centro pirmininkas Juozas Olekas ir profsąjungų susivienijimo pirmininkas Algirdas Sysas mano, kad dalis šių įstatymų nuostatų pažeidžia Konstituciją, Tarptautinę darbo konvenciją "Dėl asociacijų laisvės ir teisės jungtis į organizacijas gynimo" ir Civilinį kodeksą. Nepriimtina nuostata, kad turtas yra dalijamas po lygiai visiems centrams, o ne profesinėms sąjungoms pagal narių skaičių.

Be to, teigiama, kad priimti įstatymai neapima visų profesinių sąjungų turto, kuris joms buvo skirtas kaip kompensacija už valstybės reikmėms paimtą profsąjungų turtą.

"L.r."

K.Prunskienė svajoja apie valdžią

Naujosios demokratijos partijos vadovė parlamentarė Kazimiera Prunskienė neatmeta galimybės dalyvauti naujosios Vyriausybės veikloje. "Aš tikiuosi prisidėti prie ekonomikos problemų sprendimo viename ar kitame vaidmenyje", - pareiškė K.Prunskienė.

Naujosios demokratijos partija, anksčiau politikoje dalyvavusi Moterų partijos pavadinimu, jau prisijungė prie LDDP ir Lietuvos socialdemokratų partijos sudaryto bloko. Prie šio bloko ketina prisijungti ir Rusų sąjunga.

K.Prunskienė teigė, kad jos partija turės bent vieną žmogų kiekviename rinkimų sąrašo dešimtuose. Pati K.Prunskienė yra sąrašo pirmajame trejetuke.

Ši politinė buvo atkurto Lietuvos pirmosios Vyriausybės premjerė, dirbusi 1990-1991 metais.

Tuometis jos pavaduotojas, kadenciją baigęs Prezidentas Algirdas Brazauskas yra minimas kaip galimas socialdemokratinės koalicijos premjeras.

"L.r."

Milanas. Dėl gaisro sunkvežimyje buvo uždarytas Italiją ir Prancūziją jungiantis Frejaus tunelis. Niekas per incidentą sužeistas nebuvo.

Gaisras kilo, kai sunkvežimis, iš Prancūzijos atvykstantis į Italiją, pasiekė antrą 13 kilometrų ilgio tunelio kilometrą. Ugnis įsiplieskė sunkvežimio vairuotojo kabinoje turbūt dėl įkaitusių stabdžių.

Nuo dūmų įsijungė gaisro signalizacija, Prancūzijos ir Italijos policija atvyko į įvykio vietą ir uždarė tunelį. Frejaus tunelyje įrengtos naujausios priešgaisrinės apsaugos sistemos, kurios buvo patobulintos po gaisro netoliese esančiame Monblano tunelyje, kur pernai per gaisrą žuvo 39 žmonės.

MŪSŲ JAUNIMAS

Rašo dr. Jonas KUNCA, M.D.

Dabarties jaunimas neužilgo perims tiek Lietuvos, tiek lietuvių išsivijęs vadovavimą. Taigi yra verta pamąstyti apie mūsų jaunąją kartą ir jos problemas.

Visų tautų jaunesiems svarbu pasiruošti gyvenimui, išmokstant kokią nors profesiją ar amatą. Tobulėjanti technologija stato vis didesnius reikalavimus. Greit bus iš vis sunku surasti darbą, neturint tinkamo pasiruošimo. Bet nemažiau svarbu yra ir dvasinis asmens lygis, atseit jo intelektas, kurio mokyklos ir universitetai neduoda. Jį privalo įgauti kiekvienas, kas nenori likti diplomuotu dvasiniu nykštuku. Asmenybei išvystyti reikia semtis bendrų žinių iš to, ką žmonija yra sukūrusi iki šiol. Tas žinių lobis padės geriau orientuotis šių dienų sumišusiam pasaulyje, pradėti savystoviai galvoti, vietoj pasikliauti klaidinančiomis žiniomis ar mintimis, kurias kiti mums norėtų primesti. Kai įstengsim racionaliai mąstyti, atskirti dorą nuo nedoros, atpažinti tikrą meną nuo šlamšto, atskirti veidmainius nuo kilnių žmonių, ir suprasime mus pačius, tai bene būsim priartėję prie asmenybės susiformavimo. Tada ir profesijoj, ir bendrai gyvenime rasim didesnę patitenkinimą, o mūsų elgesys irgi žymiai patobulės.

Grįžtant prie lietuviško jaunimo, būtina atsižvelgti į jam būdingas ypatybes. Tėvynės meilė, kurią vadiname patriotizmu, yra bene vienas iš svarbiausių klausimų. Tėvynės meilė staiga neatsiranda. Ji auga kartu su mumis pradėdant kalbėti lietuviškai, prisavinant tautos papročius, gyvenimo būdą, susipažįstant su mūsų istorija, jos asmenybėmis, visuomenės ir kultūros veikėjais, su šalies gamta. Tėvynę pamilstam, nes ji yra mūsų, panašiai kaip pati šeima, bet ne dėl to, kad iš to apturėtumėm kokią nors naudą. Džiaugiamės mes Tėvynės atsiekimais. Mums skaudu, kai ją ištinka nelaimės, bet ir tada, vietoj nusisukti, skubame jai padėti.

Išsivijęs jaunoji karta užaugo svetimoje aplinkoj. Nors ir mokėtu savąją kalbą, ji jaučia, kad ir ta šalis, kurioje jai tenka gyventi, irgi yra tėvynė. Taigi ir pats patriotizmo jausmas yra lyg ir padalintas pusiau. Sakyti, kad jaunoji karta privalo mylėti jos tėvų žemę, taip kaip ją myli ten gimę ir užaugę, nėra prasminga. Meilė neatsiranda įsakinėjant! O visgi norėtusi, kad ta jaunoji karta išliktų lietuviška, atseit, kad jaustųsi tokia esanti.

Kelias į lietuviškos išlaikymą užsienyje yra per asmenybės ugdymą. Kai asmuo sugebės blaiviai protauti, jis supras, jog kalbėjimas kita kalba ir gyvenimas kitoj šalyj jo prigimties nepakeis. Jis kartu pastebės, kad yra pervertinęs "modernišką" aplinką su jos papročiais ir nedavertinėmis savo tėvų pastangų, kurių dėka jis galėjo išeiti aukštuosius mokslus, o gal ir tapti mokslų daktaru ar profesorium.

Jaunimui naudinga aplankyti tėvų žemę, pažinti jos grožį ir pamatyti praeities liudytojas - Lietuvos piliis. Tiesa, jis ten sutiktų ir tėvynainius, išsivargintus okupacijos, persekiojimų, o gal ir mažiau išsilavinusius. Bet jis jau galės juos suprasti ir jaus pasigailėjimą vietoj paniekos. Pajus jis gal ir norą jiems padėti be

materialinių apskaičiavimų. O taip, kaip brolis nuskriaustam broliui. Galimybės nuskristi į Lietuvą gyvenantiems Vakaruose yra lengvos. Gera mintis yra ruošti kongresus Tėvynėje, o ne kurioj nors svetimoj šalyj.

Jauni žmonės pasitarnaus Tėvynėi ir siekdami aukštybių savo profesijoj bei atlikdami pavyzdinčiai savo pareigas. Juk bendras tautos stovis priklauso nuo atskirų jos narių dvasinio ir profesinio išsivystymo laipsnio ir nuo dorų jų elgesio. Asmenybės išvystymas padės daugiau atsiekusiems būti kukliais, vietoje būti pasipūtėliais, žiūrėnčiais iš aukšto į žemiau stovinčius.

Jaunimo suvažiavimai Lietuvoje būtų dar naudingesni, jei jų programos dalį būtų įtraukta eilė paskaitų apie Lietuvos istoriją, archeologiją, ekonomiją, švietimą, genetikos pažangą ir t.t. Tik paskaitininkai turėtų būti tu šakų žinovai, o ne politikai. Mokslininkų mūsų šalyj yra nemažai, ir jie bene sutiktų prisidėti prie tokių kongresų suprasminimo.

Gi pačios Lietuvos jaunimui, kuris auga vargingose sąlygose, reiktų priminti, jog doleris yra geras pinigais, bet laimingų jo nepadarys. Pasimokyti užsienyje yra naudinga. Visgi, kiekvieno lietuvių pareiga yra grįžti namo ir ten panaudoti įgautas žinias. Šiandien Lietuva skursta. Rytoj ji atsigaus, jei visi pasistengsim bendrajai labui. Vėl, Lietuvai yra reikalinga Vakarų technologija, bet ne kosmopolitizmas, globalizmas ir pigi pornografija. Palikime visa tai vakariečiams.

Mūsų jaunimas, išsivijoj ir Tėvynėj, šiuo metu ieško kelio į lietuvišką ateitį. Tą kelią jis suras, pradėdamas nuo savo asmenybės ugdymo, kuris reikalauja asmeninio ryžto ir išsivermės.

Neteisėtai kerta miškus

Lietuvos urėdijų ir nacionalinių parkų duomenimis, per šiuo metų pirmąjį ketvirtį nustatyti 348 neteisėti miško kirtimai, kurių metu iškiršta 4,200 hektarų medienos ir padaryta nuostolių už 249,800 litų.

Nemažai neteisėtų kirtimų - net 113 atvejų - nustatyta privačių savininkų miškuose. Jų metu iškiršta 2,100 hektarų medienos ir priskaičiuota 55,500 litų nuostolių. Palyginti su praėjusių metų tuo pačiu laikotarpiu, nustatyta 31 neteisėtų kirtimų atveju daugiau. Privačių savininkų miškuose neteisėtų kirtimų atvejų padidėjo 44 proc. Kaip sakė Generalinės urėdijos specialistai, pastaraisiais metais pažeidimų privačių savininkų miškuose laipsniškai didėja.

Už neteisėtus miško kirtimus teismams perduotas 73 bylos 18,500 litų nuostolių išieškojimui. (ELTA)

Prezidento veto vyriausybės iš vėžių neišmušė

Nors šalies Prezidentas Valdas Adamkus vetavo Seimo priimtų šešių įstatymų paketą ir paprašė atsakingų institucijų patikrinti, ar jie nėra nulemti lobistinių interesų, premjeras Andrius Kubilius jau pavedė per savaitę parengti konkrečią koncepciją dėl muitinės apsaugos Klaipėdos uoste.

"Tiksliai neaišku, kada, bet neilgai trukus Klaipėdos uostas taps

Rusijos prezidento tėvas gyvena Jonavoje?

Norinčiųjų išaiškinti mįslingą Rusijos prezidento Vladimir Putin biografiją atsirado ir Lietuvoje. Aštuntą dešimtį bebaigianti Jonavos gyventoja Aleksandra Belousko per Rusijos ambasadą Lietuvoje Rusijos vadovui žada perduoti savo velionio vyro Stepan Belousko nuotraukas, turinčias įrodyti, kad jis yra tikrasis V.Putin tėvas.

Moters teigimu, V.Putin yra nesantuokinis jos mirusio vyro sūnus. "Kauno dienos" dienraščiui Aleksandra Belousko paneigė atsitiktinį jos vyro ir Rusijos prezidento V.Putin panašumą. Ji tikina, jog tai įrodo ir Stepan Belousko paskojimas apie jaunystėje patirtą meilę Karelijoje. Jonavietė pasakoja, kad apie 1952 metus Stepan Karelijoje gyveno su šviesiaplauke ruse, vardu Vera. Kai ši tapo nėščia, pora išsiskyrė, nes moteris grįžo į Leningradą (dabar Sankt Peterburgas), o po to ištekėjo už gruzino. Pask A.Belousko, Stepan prisiminė, kad tai moteriai gimė berniukas, kad naujasis vyras jo nemėgo, todėl Vera atidavė sūnelį auginti savo tėvams, o šie - į prieglaudą.

Teigiama, kad su Rusijos vadovo biografija sutampa faktas, kad jį išauginusi Marija Ivanovna Putina berniuką pasiėmė iš prieglaudos. Jonavietė sako mėginsianti velionio vyro nuotraukas nusiųsti ir tikrajai

V.Putin motinai Verei, kuri, pasak spaudos pranešimų, gyvena Gruzijoje.

Biografinėje Rusijos prezidento knygoje "Iš pirmųjų lūpų: pokalbiai su Vladimir Putin" rašoma, kad prezidento tėvas Vladimir Spiridonovič Putin buvo II pasaulinio karo veteranas, dalyvavo Leningrado gynyboje, karo invalidas, jau miręs. Nebegyvena ir motina.

Nuo tada, kai V.Putin buvo išrinktas Rusijos prezidentu atsiranda vis daugiau žmonių, "kandidatuojančių" į jo giminaičius. Lietuvos gyventoja A.Belousko yra bene pirmoji, teigianti, jog V.Putin tėvas gali būti jonavietis.

"Stebint Rusijos prezidento inauguraciją, man vos širdis iš krūtinės neiššoko: "Juk tai mano Stepanas! Stiopa, tu gyvas!..., šaukiau į ekraną. Toks pat veidas, ta pati, kiek krypuojanti eisena, tokia pat laikysena, žvilgsnis, kalbėjimo maniera... Tikra mano vyro kopija", "Kauno dieni" pasakojo A.Belousko. Laikraštyje išspaudintos jonavietės Stepan Belousko ir Rusijos prezidento Vladimir Putin nuotraukos parašas teigia, jog jų "panašumas neabejotinas".

Tačiau ar kas iš Rusijos pareigūnų norės "tikslinti" valstybės vadovo biografiją?...

"Draugas"

Persekiojimai Indonezijoje

Dar liepos pradžioje Indonezijos Molukų salyno krikščioniškų bendruomenių vadovai lankėsi Ženevoje, prašydami tarptautinės bendruomenės pagalbos dėl vis dažnesnių teroro išpuolių prieš krikščionis Molukuose. Ambono katalikų vyskupas, Protestantų Bažnyčios pirmininkas ir Evangelikų bendruomenės vadovas Ženevoje susitiko su Jungtinių Tautų organizacijos saugumo tarybos ir j Žmogaus teisių komisariato atstovais Indonezijos valdžia jau prieš kurį laiką Molukuose paskelbė ypatingą padėtį, tačiau Molukų krikščionys buvo ir tebėra įsitikinę, jog krikščionių ir musulmonų konfliktą šiame salyne galės sustabdyti tik tarptautinės bendruomenės įsikišimas. Molukų krikščionių vadovai išreiškė susirūpinimą, kad greitai bus per vėlu gelbėti tūkstančius vietos krikščionių, nes į salyną atvyksta vis naujos Islamo kovotojų grupės. Per pastaruosius pusantrų metų nuo konflikto pradžios daugiau nei 4,000 žmonių žuvo ir žuvusiųjų skaičius nuolat didėja.

Skubiai reikia evakuoti apie 100 tūkstančių krikščionių iš Molukų, - teigia katalikų žinių

agentūra "Fides". Agentūros pranešime sakoma, jog yra didelis pavojus, kad krikščionys bus išžudyti. Tarptautinei bendruomenei tyliai stebint, gerai ginkluoti musulmonų fanatikai puldinėja krikščionių kaimus be gailesčio žudydami ir naikindami viską, kas pasitaiko jų kelyje. Savaitės pradžioje musulmonų būrys, palaikomas reguliarios Indonezijos kariuomenės kareivių, užpuolė Waai kaimą, kuriame gyvena krikščionys. Kaimas buvo sulgyntas su žeme, o kelios dešimtys žmonių, nespėję pabėgti, buvo žiauriai nužudyti. Cituodama Ambono katalikų vyskupą, agentūra "Fides" pažymi, kad karinės apygardos vadas, generolas Yasa palaiko antikrikščioniškus smurto veiksmus. Generolas žinojo apie susidariusią padėtį ir apie krikščionims kilusį pavojų, bet jis nesiėmė jokių priemonių krikščionims apginti, - rašo žinių agentūra "Fides". Po užpuolimo likę gyvi kaimo gyventojai - apie tūkstantis žmonių - išsislapstė džiunglėse. Paskutinėmis žiniomis, dauguma jų jau prisiglaudė kitame krikščionių kaime Suli, tačiau pavojus ne tik jiems, bet ir visiems Molukų krikščionims tebegresia ir netgi diena iš dienos didėja. LRTV

įstatymų paketą, buvo tai, kad tokio statuso galės tikėtis tik atskiros uosto zonos.

Baiminamasi, kad tai sudarys prielaidas protekcionizmui ar net korupcijai.

Šalies premjeras pareiškė, kad jis nesupranta Prezidento argumentų, nes Europoje nėra tokių uostų, kurių visa teritorija turėtų laisvojo uosto statusą. "L.R."

LIETUVIAI VOKIETIJOJE

Europos Parlamente paminėta Lietuvos Nepriklausomybė



M.Šmitienės nuotraukoje: priėmimo Hiltono viešbutyje metu. Iš kairės į dešinę: Vasario 16-osios gimnazijos direktorius A.Šmitas, Lietuvos Seimo narys Br.Kuzmickas, Vokietijos Lietuvių bendruomenės valdybos pirmininkas A.Šiugždinis su žmona O.Šiugždiniene ir Lietuvos Seimo pirmininkas V.Landsbergis

Didžiuojamės esą lietuviais



Nuotraukoje: naujoji Vokietijos Lietuvių jaunimo sąjungos valdyba. Iš kairės į dešinę: Audra Mockevičiūtė, Martynas Lipšys, Laima Lipšytė, Dovilė Masionytė, Klaus Žulys, Vytautas Lemke. Trūksta Kristinos Gelhaus.

Gegužės 12-14 dienomis Bonoje įvyko metinis Vokietijos Lietuvių jaunimo sąjungos politinis seminaras. Šiame metiniame paskaitų tema: "Išsivijima - senoji ir naujoji banga".

Lietuvos ambasados Berlyne atstovė Andra Kašubienė pasakojo apie problemas, dėl kurių Lietuvos išsivijimai kreipiasi į ambasadą. Ji kalbėjo apie specialiąsias vizas, santuokas su kitataučiais, pavardžių keitimą, pilietybę, vaikų teises, teisę į vaikus.

Antanas Karčiauskas savo paskaitoje išdėstė žmogaus mobilumo ir sėslumo principą ir, remdamasis juo, išryškino naujosios ir senosios emigracijos bangų pagrindus, problemas ir siekius.

Žmonės, išvažiuavę iš Lietuvos iki 1990 metų, priskiriami senajai bangai ir vadinami politiniais emigrantais. Vėliau iš Lietuvos išvykę piliečiai yra naujosios bangos vadinamieji ekonominiai emigrantai. Šioms dviem bangoms susiduriant, dažnai iškyla interesų ir požiūrių konfliktai.

Diskusijos seminaro tema vadovavęs Rimas Čuplinskas paklausė, ar dalyviai didžiuojasi esą lietuviais. Daugumos atsakymas buvo teigiamas ir pagrįstas Lietuvos patirtomis kančiomis ir nelaimėmis. Diskusijų vadovas tokiame pagrindui priešpastatė genocidą prieš žydus

tautą ir kitų šalių proporcingai didesnius vargus, bei atkreipė seminaro dalyvių dėmesį į tai, kaip subjektyviai mūsų pašamone atsižvelgia į mūsų tautai padarytas nuoskaudas, palyginus su kitomis, kurios vyksta mūsų pasaulyje.

Politinio seminaro Bonoje metu išrinkta nauja Vokietijos Lietuvių jaunimo sąjungos valdyba ir atstovai į X Pasaulio lietuvių jaunimo kongresą Australijoje.

Naująją valdybą sudaro: Laima Lipšytė, pirmininkė; Klaus Žulys, išdinininkas; Vytautas Lemke, tinklalapio administratorius; bei Dovilė Masionytė, Audra Mockevičiūtė, Kristina Gelhaus ir Martynas Lipšys - nariai.

Vokietijos jaunimą Australijoje eilės tvarka turėtų atstovauti: M.Lipšys, L.Lipšytė, V.Lemke, D.Masionytė, K.Žulys, A.Baliulienė, A.Mockevičiūtė ir D.Strutas. Deja, Sąjungos turimų lėšų pakaktų tik trijų, geriausių atveju - keturių atstovų kelionei į Sidniją. Todėl nuoširdžiai prašytume visų, kas gali, paaukoti VLJ sąjungai, kad sėkmingai sugebėtume atstovauti mūsų veiklą Pasaulio lietuvių jaunimo kongrese.

Aukus prašytume siųsti į šią sąskaitą: Deutsche Bank Berlin, BLZ 100 700 24, Kto. Nr. 95 11 98 101. Iš anksto dėkojame!

Laima Lipšytė
VLJS valdybos pirmininkė

Likti naudingais Lietuvai ir išsivijai



M.Šmitienės nuotraukoje: Vasario 16-osios gimnazijos šių metų absolventai su savo mokytojais.

Šiame brandos egzaminų išlaikė aštuoni Vasario 16-osios gimnazijos abiturientai: Vytautas Bertašius, Freya Busse, Rolandas Gasiūnas, Gintarė Kazlauskaitė, Agnė Kubiliūtė, Inesa Milčiūtė, Vaidotas Neverauskas ir Gediminas Tiuchta.

Iškilmingoje vakarienoje dalyvavo iš arti ir toli atvykę tėveliai, broliai, seserys, draugai, buvę Vasario 16-osios gimnazijos abiturientai ir visi gimnazijos mokiniai su direktoriumi, mokytojais bei auklėtojais.

Pirmasis abiturientus sveikino gimnazijos direktorius Andrius Šmitas. Jis palinkėjo sėkmingų studijų ir, kas yra labai svarbu, pasirinkti mėgiamą specialybę, kuri būtų "prie širdies". Madingos specialybės, įspėjo direktorius, jei jas renkamsi tik dėl gero uždarbio, neatneša pasitenkinimo darbe, o ir uždarbis dažniausiai nebūna toks didelis, kaip tikėtasi. Taip pat jis pasidžiaugė, kad šių metų abiturientai po daugelio metų gauna ne vokiečių gimnazijos brandos atestato pažymėjimą, o mūsų gimnazijos dokumentą su užrašu PRIVATEM LITAUISCHES GYMNASIUM. Jis prašė abiturientus likti naudingais Lietuvai ir jos išsivijai, nesvarbu, kur tektų gyventi

ir dirbti.

Abiturientus taip pat pasveikino Vasario 16-osios gimnazijos kuratorijos valdybos pirmininkas Vingaudas Damijonaitis, Vokietijos lietuvių bendruomenės išdinininkas Edmundas Jankūnas, klasės auklėtoja Lieselotte Manss, dvyliktokai.

Abiturientai visiems susirinkusiems į jų šventę skyrė du muzikinius kūrinius. Muzikos grupėje, vadovaujamoje E.Jankūno, grojo ir dainavo trys abiturientai. Savo muzikinę dovaną jie dar papildė linksmomis dovanėlėmis mokytojams, palydėdami atitinkamais komentarais.

Paskui visi buvo pakviesti po didžiuoju kiemo ažuolu. Skambant gailiai muzikai, abiturientai atnešė karstą, į kurį sumetė visus niekam tikėjusius, juos kankinčius ir dažniausiai gyvenimo verpetuose klaidinčius mokslo užrašus ir iškilmingai juos uždegė. Tas karstas dar ilgai smilko, nenorėdamas degti, ir tuo suteikė daug džiaugsmo mažesniesiems gimnazistams, kurie turėjo progos nuolat po jį pamaisyti pagaliu.

Šventė baigėsi berniukų bendrabučio salėje, kur abiturientai su giminėmis, draugais ir mokytojais

DIDŽIAI GERBIAMI AUSTRALIJOS LIETUVIAI!

Pirmiausia nuoširdžiai atsiprašau, kad visai nepagalvojau, jog mano parengta "Kengūrų ir Koalų pašonėje" Jums suteiks tiek daug rūpesčio ir kaštų. Jei būčiau žinojęs, kiek žmonių turės su ja bėdos, įdės tiek vargo, kad ši knyga išvystų dienos šviesą, būčiau visiškai nepradėjęs jos rinkti ir rašyti. Todėl dabar šimteriopai tiek viso šio lėšų rinkimo užmojo pradininkams - p.Marijai ir Edvardui Sidlauskams, tiek miestų ir lietuvių bendruomenių lėšų rinkimo komitetams: Melbourne - Viktorijai Jablonskienei ir Stasiui Šiuškui, Sydnejuje - Danutei Ankienei, Geelonge - Juozui Gailiui,

dar ilgai aptarinėjo nueitą etapą ir svarstė bei svajavo apie artimesnę bei tolimesnę ateitį.

B.Lipšienė - Gimnazijos mokytoja

tiek ir visiems, kurie bent po dolerį yra paaukoję ar dar paaukos šios knygos labui, esu dėkingas ir įtraukiu savo širdin kaip padėką, kad visus prisiminsiu per šv. Mišias, kad Aukščiausiasis laimintų Jūsų darbą, namus ir kelius už Jūsų dosnumą, vargą ir rūpestį, lietuvišką nuoširdumą ir visas pastangas. Didi padėka visoms Jūsų tautinėms ir katalikiškoms organizacijoms, taip dosniai atsiliepusioms į šį knygos vėjų. Labai mane nudžiugino, kad ketinate knygos pristatymui mane pakviesti vėlei į Australiją, kur tiek gerų širdžių sutikau, gražių vaizdų pamačiau, buvau minkštuosna pataluosna guldytas, prie gausaus stalo sodintas ir skaniais valgiais vaišintas. Jeigu vėlei pas Jus atsirasčiau, tai labai norėčiau Jus

(Nukelta į 7-tą psl.)

IŠ MŪSŲ PARAPIJŲ

Melbournas

Mieli parapijiečiai

Buvo daug nežinios, susirūpinimo kas mūsų laukia parapijos ateityje. Dr. Kun. Pr. Dauknio sveikatai pablogėjus, likome be lietuvių kunigo. Dėkojame mūsų buvusiam klebonui kun. dr. Pr. Daukniui už daugelį metų pastoracinio darbo. Dėkingi esame taip pat kun. J. Petrauskui, kuris neleido mums išsisklaidyti po australų parapijas ir bent laikinai atėjo pas mus tęsti lietuviškų pamaldų. Nuoširdžiai dėkoju jam visų parapijiečių vardu.

Prasidėjo nerimas, ar gausime iš Lietuvos kunigą. Žvelgėme su viltimi, bet ir su baime, žinant koks didelis trūkumas kunigų. Apvaizda mus neapleido. Dabar turime džiaugtis - sulaukėme jauną nuoširdų, energingą kunigą Egidijų Arnašų iš Lietuvos. Neapvilksime mūsų naujai atvykusio klebono, dalyvausime lietuvių šv. Mišių aukoje, bendrausime su juo.

Gavus žinią, kad kunigas atvyksta iš Lietuvos, savanoriai parapijiečiai sukruto prie darbų: tvarkė, dažė, ruošė Parapijos Namus, kad būtų malonu ir jauku gyventi.

Esu nuoširdžiai dėkingas: Z.Augaičiui, P.Bimbai, A.Bimbai, R.Bukauskui, S.Eimučiui, A.Jankevičiui, J.Kebliui, Z.Mackevičiui, E.Marganavičiui, V.Savickui, E.Šidlauskui, S.Šiuškui, R.Skeivui, J.Useliui. Neapsiejęme ir be moterų: E.Dainutienei, R.Mačiulaitienei, E.Mackevičienei, Z.Pranckūnienei, M.Šidlauskienei,

H.Statkuvienei, A.Vyšniauskienei. Ypač dėkoju Rūtai Skeivienei, kuri daug energijos ir darbo įdėjo ne tik tvarkydama bet ir puošdama šiuos namus.

Negaliu pamiršti ir auksų, kuriomis Jūs brangus parapijiečiai prisidėjote prie Parapijos Namų išlaidų padengimo. Ypač dėkoju kaimynams, Geelongo lietuviams, kurie parėmė mūsų pastangas.

Ačiū Jums visiems už draugišką bendradarbiavimą.

Henrikas Antanaitis
Parapijos Tarybos Pirmininkas

PARAPIJOS SUSIRINKIMAS

Š.m. rugsėjo mėn. 24 d. **sekmadienį**, Lietuvių Namų Koncertų salėje šaukiamas Melbourno lietuvių katalikų parapijos susirinkimas. Bus klebono kun. E.Arnašiaus ir Parapijos Tarybos pranešimai, svarstomi ir tvirtinami finansiniai ir kiti bažnyčios ir Parapijos Namų reikalai.

Prašome visų lietuvių skaitlingi dalyvauti, tuo parodant savo dėmesį ir rūpestį parapijos reikaluose.

Parapijos reikalams aukoko:

200 dol. A.P. Vaičiaičiai, 55 dol. Irena Mackevičienė.

Širdingas ačiū už aukas.

Gyvojo Rožančiaus nariai rugsėjo mėnesį meldžiasi už taiką ir vienybę tarp visų krikščionių.

Parapijos Taryba

LAIŠKAS REDAKCIJAI

Ponas redaktorius,

Lietuvos organizacijų atstovai nutarė reikalauti pasaulį, kad būtų boikotuojama Rusija, uždraudžiant jai dalyvauti Australijoje vykstančiuose Olimpijadose žaidimuose dėl Čečėnijoje vykdomo genocido.

Ta proga esu šios organizacijos įgaliotas šį nutarimą praveisti Australijoje, ir vakar grįžęs, šiandien jau pradėdau skambinti ir rašyti į Australijos įstaigas ir lietuvių organizacijas. Dėl to prašau čia pridėdamą atsišaukimą nedelsiant jau sekančią savaitę paskelbti.

Su visokiariopais linkėjimais
J.P. Kedys,
18.08.2000

The Australian Parliament
The Australian Government
The Australian Olympic Committee
The International Olympic Committee

The National Olympic Committees

The Lithuanian Conference of Public Organisations,

"The Genocide in the Chechen Republic /Ichkeria" is making

AN APPEAL

**NO STATE COMMITTING
GENOCIDE CAN BE AN
OLYMPIC PARTICIPANT**
Vilnius - 31 July 2000

The communist genocide has not ended with the collapse of the Soviet Empire. Imperial Russia is conducting a colonial war, continuing military crimes, and committing genocide in the Chechen Republic/

Ichkeria.

Russia's participation in the World Olympic Games, which in essence is an expression of the brotherhood of mankind, would desecrate the treasure of common humanity. During the war in Afghanistan, the world did not fraternise with Russia and boycotted the Olympic Games. Has the world changed during the last 20 years?

We demand that the Russian Federation, which is ignoring the International Rights of Man and carrying out the genocide of the CHECHEN NATION, be banned from participating in the Sydney Olympic Games.

Conference chairpersons: (signed)
Jonas Čeponis, Presidium chairperson of the Lithuanian Freedom Struggle Sąjūdis (Movement), Petras Gvazdauskas, Deputy Chairperson of the Vilnius Branch of the Lithuanian Political Prisoners and Deportees Association, Ona Voverienė, Chairperson of the Lithuanian Women's League, Leonas Kerosierius, Council Chairperson of the "Labora" Union of Sąjūdis (Movement)

Chapters of the City of Vilnius

Conference Secretaries:

Romutė Liegutė, Council Member of the Vilnius Political Prisoners and Deportees Association
Regina Jakučiūnienė, Member of the Brotherhood for the January 13th Defence of Lithuanian Independence

A.†A. KONSTANTINUI LĖLIUI

Kanadoje mirus, skaudžioje netektyje pasilikusią Jo šeimą, o taip pat Adelaidėje gyvenančius Jo seseris ir brolius, nuoširdžiai užjaučiu. Vietoj gėlių skiriu 50 dol. "Tėviškės Aidams".

Stasys Eimutis



LIETUVOS RESPUBLIKOS KONSULATAS

DĖL ARTĖJANČIŲ RINKIMŲ Į LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMĄ

"2000 m. spalio 8 diena yra paskelbta Lietuvos Respublikos Seimo eilinių rinkimų diena.

Pagal Lietuvos Respublikos Seimo rinkimų įstatymą Lietuvos Respublikos piliečiai, nuolat gyvenantys Viktorijoje arba Tasmanijoje, arba rinkimų metu esantys ne Lietuvos Respublikos teritorijoje, o laikinai apsistoję Viktorijos ar Tasmanijos valstijose, balsuoja LR konsulate Melburne.

Visų Lietuvos Respublikos piliečių, turinčių dabartinį galiojantį Lietuvos Respublikos pasą, ir norinčių dalyvauti renkant LR Seimą, kurie nuolat gyvena Melburne ir jo apylinkėse, arba spalio 8 dieną - rinkimų į LR Seimą dieną - bus Viktorijoje arba Tasmanijoje, prašau registruotis pas Iloną Hahn telefonu (03) 9819 5515 ne vėliau kaip iki rugsėjo 24 dienos. Reikia pranešti savo pavardę, vardą, asmens kodą, LR paso numerį, gyvenamosios vietos adresą (Australijoje arba Lietuvoje).

Nebūtina registruotis asmenims, kurie balsavo LR Prezidento rinkimuose. Jų duomenys bus perkelti į Seimo rinkėjų sąrašą.

Visi Lietuvos Respublikos piliečiai, kurie nuolat gyvena Lietuvoje, bet balsavimo dieną bus Viktorijos arba Tasmanijos valstijoje, ir norintys balsuoti, turi pateikti prašymą raštu ne vėliau kaip iki rugsėjo 24 dienos. Prašymas turi būti adresuotas LR Vyriausiajai rinkimų komisijai. Prašymus prašau siųsti Andriui Žilinskui, LR garbės konsului Melburne, LR konsulatas, 47 Somers Street, Burwood, Vic 3125.

Lietuvos Respublikos piliečiai, kurie nuolat gyvena Australijoje, bet balsavimo dieną bus Lietuvoje, ir norintys balsuoti, turi registruotis Lietuvoje pagal savo gyvenamosios vietos Lietuvoje balsavimo apylinkę.

Visi, Lietuvos Respublikos piliečiai, nuolat gyvenantys arba laikinai apsistoję Viktorijos ir Tasmanijos valstijose, spalio 8 dieną balsuoti galės Lietuvių Namuose Melburne, Konsulato kambaryje. Balsavimo valandos dar nenustatytos ir bus praneštos atskirai."

Iš anksto dėkingas

Su pagarba

Andrius Žilinskas
LR garbės konsulas

DIDŽIAI GERBIAMI ...

(Atkelta iš 6-to psl.)

visus pamatyti, ranką paspausti, pamatyti tą didelį akmenį Australijos dykumoje, įkopti į Jūsų kalnus ir aplankyti Naująją Zelandiją, kad galėčiau susitikti su jos lietuvišiais, nors ir vos kelis tenai tepamatyčiau, nes anksčiau tokios kelionės ir tokio tolio nedrįsau net slapčiausiose svajonėse pagalvoti. Telydi Dangus Jūsų žygius, tesuteikia jėgų, stiprybės ir sveikatos ligi galo nešti savo pareigų, rūpesčių ir buitės našta, kuri Jūsų pečiams neretai yra sunki, įkyri ir nedėkinga. Spausdamas Jums, aukotojams, visų lėšų, suėjimų ir spaudos rengėjams, kalbintojams ir rinkėjams, tariau kuo nuoširdžiausią AČIŪ ir lieku be galo be krašto dėkingas, dar labiau skolingas. Telydi Viešpaties malonė ir Švč. Mergelės nuolatinė globa visus Australijos, Tasmanijos ir N.Zelandijos lietuvius. Padėka ir pagarba geros valios Australijos lietuviams.

Nepaprastai Jums dėkingas ir maldoje prisimenas kun. Kazimieras Ambrasas S.J.

J.P. Kedys is authorised to represent the above conference in Australia, P.O. Box 535, Parramatta Nr. 2150, Australia, tel. (02) 96302309. (Signed)

Conference chairman,
Leonas Kerosierius



Brisbanės Lietuvių Namuose,
penktadienį, rugsėjo 8 d.
2 val. po pietų.

Vaikams iki 15 m. veltui.

Jaunimo Kongreso Rengėjai
Australijoje

PRANEŠIMAS

Melbourno Pensininkų
Sąjungos nariams.

Sekantis susirinkimas įvyks
rugsėjo mėn. 12 d. 11 val. Lietuvių
Namuose. A.S.



GREITA ŠIRDIES APSAUGA

Dauguma žinome savo telefono numerį, bet ar žinome savo kraujyje esamo cholesterolio kiekio skaičių? Už tai išsirtikime, gydytojui tarpininkaujant, savo kraują ir žinokime, kiek turime bendrojo cholesterolio, kiek gerojo ir blogojo, o taip pat ir trigliceridų, cukraus ir šlapimo rūgšties, idant geriau pažintume savo širdies bei smegenų sveikatos draugus ir priešus - juk reikia dabar, ne rytoj, saugoti savo širdį nuo ankstyvos atakos ir nuo tokio paralyžiaus smegenis.

Tuo reikalu nežinia gali būti pavojinga. Mat jau 39 milijonai amerikiečių turi per riebių kraują cholesterolio, o dar 59 milijonai čia gyvena su ant tokio riebumo pakilimo ribos, kas yra didžiausia širdies ir smegenų ligų prišaukėjas ir čionykščių vyrų bei moterų svarbiausiąjį kaltinį. Ne ką geresni dalykai šioje srityje ir Lietuvoje.

Ir jauniems pavojus čia pat

Žinotina, kad ne vien senesni vyrai ir tokios moterys turi rūpintis savo kraujo suliesinimu. Mat, yra netiesa, kad cholesterolio normalus kiekis yra dar pas 45 metų nesulaukusį žmogų. Jaunesnieji irgi tokios giltinės neaplenkiami. Čia yra gera naujiena. Medicina dabar yra pajėgesnė kraujo riebumo sunormavimui. Tik mes imkime naudotis medicinos pajėgumu, greitai sunormuokime savą cholesterolį ir tuomet atšipinsime ponios giltinės dalį.

Valgykite daugiau gerų riebalų

Neprisotintieji "monounsaturated" riebalai, esą avokaduose, riešutuose, alyvų ir Canola aliejuose, mažina tik blogąjį (LDL) cholesterolį, kai jie naudojami vieton gyvulinių - prisotintųjų "saturated" riebalų. Kas der gerai, minėti neprisotintieji riebalai nemažina gerojo (HDL) cholesterolio kiekio.

Net 15 proc. sumažta pavojus širdžiai, kai gyvuliniai riebalai pakeičiami angliavandeniais - krakmolinais valgiais. Dar geriau: kai gyvuliniai riebalai pakeičiami minėtais riešutų, alyvų, canola aliejais - pavojus širdžiai su maža net 35 proc.

Už tai žinovi pataria iškeisti sviestą į alyvų ar canola aliejus; vietoje saldaus, gerti nugriebtą (skim) pieną; valgyti liesos mėsos kąsnius.

Gyvuliniai riebalai yra tikri nuodai širdžiai

Už tai gyvulinių riebalų - taukų, lašinių, spirgų, sviesto, grietinės venkime iš tolo. Jau vien kiaušinis cholesterolio turįs daugiau, negu gyvulio riebalai, kai kuriems žmonėms galima per savaitę suvalgyti iki keturių, bet jų tiek

"Kengūrų ir Koalų Pašonėje" knygos išleidimui aukojo:

2000 dol. Australijos Lietuvių Fondas; po 100 dol. J. ir A. Jankevičiai, B. ir G. Kymantai. Aukojusiems širdingai dėkojame.

VAJAUS Komitetas

Jonas ADOMAVIČIUS, M.D.

nenaudoti turi tie žmonės, kurių kraujas yra riebus, kurie paveldėjo riebių kraują ir kurie serga širdimi - jiems valgytina ne daugiau dviejų kiaušinių per savaitę. O mes, Lietuvos žmonės, saugokime savas širdis ir smegenis vien tik valgydami kiaušinių baltymus - net tuziną jų per dieną sudorodami - trynius paukšteliams palikdami ir tuomet savas širdis šimtametėmis paversdami.

Apsieikime be blogųjų riebalų

Gyvulinių riebalų nuošalyje palikimas - jų burnon neįsileidimas - yra pats svarbiausias atliktinas darbas, sumažinant cholesterolio kiekį kraujyje. Mat gyvulinių riebalų daugiausia esti mėsose ir pieno gaminiuose - jie verčia kepenis gaminti arterijas užkemšantį blogąjį (LDL) cholesterolį.

Kita blogojo cholesterolio rūšis yra "trans-fatty acids" (TFAs). Jie pasigamina, kai augaliniai riebalai, chemiškai juos pakeičiant (hydrogenuojant), paverčiami kietais kambario temperatūroje. Tokie jie dvejopai pavojingi: ne tik gausina blogąjį (LDL) ir visą cholesterolį, bet ir mažina gerąjį.

Etiketės nemini tokios rūšies blogojo cholesterolio kiekio, kurio pilna yra kietuose margarinuose, keptame greit parengiamame maiste, pyragaičiuose ir "packaged pastries, crackers ir cookies". Jų venkime iš tolo. Jų naudojimas storina prekybininkų kišenes ir alina tokį maistą kęsiančiųjų širdis.

Gūžio liaukos netvarka - širdžiai pabaisa

Labai dažnai moterys negaluoja gūžio liaukos (thyroid) veiklos pasilpimu (Hypothyroidism). Netvarkoma tokia negerovė labai cholesteroliu riebia kraują. Tada atsiranda švelnūs negerumai: nuovargis, jautrumas šalčiui, plaukų slinkimas, nutukimas, sąnarių sustingimas ir nusiminimas.

Suliesink savo riebalus

Bet kurio netukėlio kraujas turi 10-15 proc. mažiau gerojo (HDL) cholesterolio. Taip tvirtina gerojo cholesterolio tyrinėtojas - Texas universiteto prof. dr. Margo A. Denke.

Nebūk perekšle višta

Darbas, mankšta ar pasivaikščiojimas, kartu su sveiku maistu, didina gerojo (HDL) cholesterolio kiekį, mažina trigliceridus ir kitus riebalus, kurie sirgdina širdį.

Colorado universitete, Boulder vietovėje, atlikti tyrimai su sėsliomis be regulių moterimis susekė, kad jų kraujyje trigliceridų tenka 85 proc. daugiau, negu jaunesniųjų moterų. Bet bėgiojančių senesnių moterų kraujas buvo tik 31 proc. riebesnis už jaunesniųjų.

Į sveikatą, širdie!

Kas negeria alkoholio, tas ir ta turi nepradėti gerti, nors daug geriantysis, sumažinęs iki vienos kasdieninės burnelės, pagelbsti širdžiai. Alkoholis, raudonas vynas ir juodos - purpurinės vynuogės turi

"flavenoidų", naudingų širdžiai.

Nedraugaukime su cigarete

Rūkymas sumažina gerojo (HDL) cholesterolio kiekį 6 proc., prirūkytu oru kvėpavimas irgi mažina gerąjį cholesterolį. Taip tvirtina amerikiečių širdies gydytojų draugija ir kraujo tyrimo fondas, esąs Maine valstijoje, Scarborough vietovėje.

Įtampa kenkia širdžiai

Daugelis tyrimų nurodo, kad įtampa didina pavojų širdžiai. Taip tvirtina tyrinėtojai, dirbą Ohio valstijos universitete. Jie teigia, kad nuolatinis pyktis didina blogojo (LDL) cholesterolio kiekį, o tie, kurie liovėsi pykę, sumažino jo kiekį savo kraujyje 10 proc.

Vitaminai gausina gerąjį cholesterolį

Kasdieninė vitamino E 400 vieneto kapsulė jungiasi kraujyje su bloguoju (LDL) cholesteroliu ir padeda išvengti arterijų priskretimo. Niacinas yra gausintojas gerojo (HDL) cholesterolio, kai jo yra mažai kraujyje, o trigliceridus, kai jų ten yra daug, mažina.

Užlaikyk normos ribose kraujo riebalus

Blogojo cholesterolio - Low - Density Lipoprotein (LDL) kiekis turi būti mažesnis negu 130 mg proc. Jo kiekis 160 ar daugiau yra per gausus. Jis užkemša arterijas.

Gerojo (HDL) - High - Density Lipoprotein turi būti kraujyje ne mažiau 60 mg proc. Kuo jo daugiau, tuo sveikiau. Jei jo yra mažiau 35 proc. pavojus širdžiai didėja. Jis šalina blogąjį cholesterolį nuo arterijų vidinių sienelių.

Trigliceridai yra riebalai kraujyje, didiną pavojų širdžiai. Jų turi būti mažiau negu 200 mg proc. Per didelis jo kiekis - 400 mg proc. viso cholesterolio kiekis kraujyje turi būti mažesnis negu 200 mg proc.; per didelis jo kiekis yra 240 mg proc. Tai duomenys iš "National Cholesterol Educating Program".

Su tokiu valgiu normuok kenksmingus riebalus kraujyje

1. Vandenyje tirpstančia stambmena - sėlėna (fibre). Jų yra avižų ir ryžių dribsniuose, pupelėse, žirniuose, miežiuose, citrininiuose vaisiuose, morkose, obuoliuose (jų keturis per dieną suvalgykite). Tokios sėlenos mažina blogąjį (LDL) cholesterolį, nemažindamos gerojo. Prie jų pridėdam kartais ir "psyllium", kurio, suvalgant kasdien po 12 gramų, sumažta cholesterolio kiekis 5 proc.

2. Sojos pupelės - jų baltymų (Soy bean protein) miltelių 3 ar 4 valgomai šaukštai (40 gramų), suvalgomi kasdien, sumažina blogojo (LDL) cholesterolio kiekį 13 proc., o trigliceridų - daugiau negu 10 proc.

Mėgink tuos sojos miltelius berti į sultis, sriubas ar kepsnius. Galima valgyti jų kotletus (soy burgers) ar pakepintas pupėles bei gerti karštą kavą, pagamintą iš sojos pieno su vanila.

3. Omega - 3 Fatty Acids - randame žuvyje. Tos rūgštys mažina

Vanilės poveikis

Atrodo, kad vanilės kvapas gali padėti žmonėms atsikratyti per didelio svorio. Mat vanilė taip skaniai kvėpia, kad, anot Londono medikų, visai nebesinori čiuolpti saldainiukų ar valgyti kitokių saldumynų.

Tyrimė dalyvavusieji savanoriai, visi svėrę mažiausiai šešiais kilogramais per daug, turėjo ant rankos išorinės pusės priklijuotus vanilės ar kita medžiaga kvėpiančius pleistrus.

Po mėnesio bandomųjų noras valgyti ar gerti ką nors saldaus buvo gerokai sumažėjęs, ypač nebetraukė šokoladas. Toks apetito pasikeitimas netruko atsispindėti kūno masėje.

Vanilės pleistrus vis paustydavę žmonės per mėnesį numetė vidutiniškai po 2,2 kilogramo. Jei pleistrai kvėpėjo citrina, svoris krito 1,4 kilogramo. Įdomiausia, kad ir jokio pleistro neturėję bandomieji numetė po 1,1 kilogramo.

Londono Šv. Jurgio ligoninės mokslininkai, tiesą sakant, nėra tikri, kaip toji vanilė veikia cheminius smegenų procesus.

"Eksperimentuodami mes klausėme dalyvių, kaip dažnai ir kokį maistą jie valgydavo per dieną, ir kiekvienam patiekalui suteikdavome tam tikrą balsų skaičių", - pasakojo Catherine Collins, vyriausioji ligoninės dietologė.

Jai įdomiausia buvo tai, kad vanilė net dvigubai numušė šokolado balų skaičių; be to, šis efektas buvo statistiškai patikimas.

Keistos dalybos

Amerikos gamtos istorijos muziejus ir Oregono indėnai pasirašė sutartį, pagal kurią indėnams suteikiama privilegija, kai prireiks, pasinaudoti geležiniu meteoritu, kurį indėnai garbina kaip šventą daiktą, o muziejus jį padarė svarbiausiu ekspozicijos akcentu.

Pasirašyta sutartimi baigėsi ilgai trukęs ginčas dėl 15,5 tonos Vilameto meteorito, kuris liks stūksoti Niujorko muziejuje, pačiame kosmosų skirto skyriaus viduryje. Tačiau indėnams bus leista atlikti prie jo savo religines, istorines ir kultūras apeigas.

Teismas dėl didžiausio Jungtinėse Amerikos Valstijose meteorito prasidėjo vasarį. Gamtos muziejus tada padavė į teismą Oregono Didžiosios Rondės bendruomenės indėnų genčių sąjungą, kurios nariai teigia, kad meteoritas priklauso jiems ir kad dar prieš europiečiams atsikraustant į Ameriką per šį akmenį jie gaudavo pranešimus iš dvasių pasaulio.

trigliceridus, blogąjį (LDL) ir bendrą cholesterolį. Valgyk žuvenis po 3-4 uncijas keletą kartų per savaitę. O mes, lietuviai, valgykite žuvį - silkę kasdien vietoje mėsų - tiek raudoną, tiek baltą, jei norime savo širdį ir smegenis dar ilgam gerai užlaikyti.

4. Naujoviškas margarinas, gautas iš pušų sėklų. Jis trukdo cholesteroliui susigerti iš žarnų į kraują. Mėgink margarina, pagamintą iš sojos pupelių.

"Draugas"

